

Література

1. Попова Е. А., Лечебная гимнастика – ваш семейный доктор. – Ростов н/Д.: ООО «Удача», 2008. – 256 с.
2. Енциклопедія спорту.- К., 2000
3. Матвеев Л.П., Основы общей теории спорта и системы подготовки спортсменов.- К.: Олимп.лит., 1999

УДК 811.161.2

Сухоруков А.М.

Науковий керівник – Сергієнко Л.Г.

МОТИВАЦІЯ СТУДЕНТІВ, ЯК ОДИН ІЗ ФАКТОРІВ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

За час незалежності України не раз робилися спроби реанімувати стару систему вищої освіти, розраховану на забезпечення країни фахівцями на базі не менш значних матеріально-технічних ресурсів. Однак ці спроби виявилися марними. Економічний спад викликав зниження потреби в професійно-технічній освіті, що призвело до практично повного руйнування системи профтехучилищ і технікумів. Бюрократизація середньої школи призвела до повної заміни результату звітами і формалізацією навчального процесу. Діти з перших класів відчувають відразу до процесу навчання, що являє в теперішній час формальне, сухе, одноманітне викладання матеріалу, яке не сприяє головній меті шкільної освіти – розвитку уяви, формуванню загальних уявлень про світ і його закони. Слід зазначити, що в найбільш розвинутих країнах світу середня освіта націлена саме на досягнення цієї мети (наприклад, у Німеччині та США). Однак лобіювання інтересів представників застарілої системи освіти, що не відповідає завданням, які стоять перед сучасною державою, призводить до того, що система вищої освіти є збитковою для України, завдає шкоду низьким рівнем кваліфікації випускників та надто величезною їх кількістю, не затребуваною суспільством.[3,4]

Питання щодо проблем будування ефективної освіти, і вищої зокрема, її реформування порушувалося в останнє десятиріччя в працях, статтях В. Андрущенко, Ю. Жука, Л. Зязюн, О. Навроцького, Н. Пасічника, В. Суханцевої та інших.

Згідно з прогнозами ЮНЕСКО в ХХІ ст. цивілізованого рівня добробуту досягнуть тільки країни, в яких 40-50% працездатного населення буде мати якісну вищу освіту. На сьогодні, після радянської епохи, в Україні всього близько 13% населення з повною і 16-18% з неповною вищою освітою [2]. Можна констатувати, що низький професійний й загальнокультурний рівень значної кількості населення, особливо молоді, становить загрозу не тільки перспективам економічного росту, але й соціальної стабільності.

Тому проблема реформування системи вищої школи є **актуальною**, а мета її – забезпечення потреб держави у студентах, які зацікавлені стати першокласними фахівцями.

Метою статті є розгляд проблем щодо реформування системи вищої освіти в Україні за рахунок мотивації студентів.

У світі, який динамічно розвивається, система освіти України залишається однією з відсталіх в Європі. Серед причин такого явища можна виділити відсутність мотивації у студентів до здобуття якісної вищої освіти, що є наслідком незатребуваності вищої освіти у сучасному суспільстві. У сформованій ситуації ефективність витрат держави на систему вищої освіти пропорційна мотивації студентів до здобуття якісної вищої освіти і не перевищує зараз 10% відповідно до усередненої оцінки. Варто підкреслити, що якість здобутої освіти слабко корелює з матеріально-технічною і лабораторною базою, а також рівнем кваліфікації професорсько-викладацького складу. Тому за відсутності значимої мотивації серед студентів до здобуття якісної вищої освіти ефективність капіталовкладень у матеріально-технічну і лабораторну базу, а також у підготовку кадрів вищої кваліфікації професорів і доцентів залишається на рівні мотивації студентів до освіти.[1]

Вихід зі сформованої ситуації єдиний. Якщо у студентів відсутня мотивація до здобуття якісної вищої освіти, то цю мотивацію зобов'язана створити держава у вигляді ряду конкретних заходів. Цими заходами є зміна моделі вищої освіти і моделі фінансування вищої освіти. Необхідно створити модель, яка забезпечила б перехід від системи, основою якої є діяльність викладача до системи, де переважає активна пізнавальна самостійна діяльність студента, що забезпечує його саморозвиток, самопізнання. Це повинна бути освіта, яка передбачає, що колишні знання та досвід мають бути перетворені в процесі освіти у здатність людини до творення, творчості, пошуку нових знань. Це інноваційна освіта.

Необхідно створити модель системи вищої освіти, у якій державне замовлення точно відповідає обсягові і спеціальностям, затребуваним на даному етапі розвитку суспільства, з урахуванням перспектив його розвитку на найближчі 10 років. Інші спеціальності, що не ввійшли до держзамовлення, не фінансуються державою, а перевищуючий обсяг держзамовлення контингент абітурієнтів також навчається тільки на контрактній основі.

Необхідно змінити модель фінансування державою системи вищої освіти таким чином, щоб вищі навчальні заклади брали участь у конкурсі підготовки фахівців з певних спеціальностей і в обсязі держзамовлення, сформованого на основі реальних потреб суспільства у фахівцях тієї або іншої спеціальності й в обсягах, обумовлених потребами суспільства з урахуванням плану розвитку суспільства на найближчі 10 років. При проведенні конкурсу враховуються регіональні потреби у фахівцях і наявність матеріально-технічної бази для їхньої підготовки. Сформований у такий спосіб перелік спеціальностей і обсяг підготовки фахівців з держзамовлення є основою для формування на час підготовки фахівців – бакалаврів або магістрів – підрозділів університету (факультетів і кафедр).

Усі студенти, що навчаються за держзамовленням, одержують від держави кредит на період навчання, який держава через Міністерство освіти і науки, молоді та спорту виділяє на одержання обов'язкової стипендії в розмірі не меншим ніж середня заробітна плата в Україні. У договорі на одержання кредиту вказується, що якщо студент навчається протягом терміну навчання на "добре" і "відмінно", то він не повертає кредит. Повертають кредит студенти в тому випадку, якщо середня загальна оцінка за період навчання є задовільною.

В обох випадках студенти гарантовано працевлаштовуються державою по закінченні навчання на підприємства й в організаціях згідно держзамовленням і відповідно до рейтингу за середньою оцінкою за період навчання. Таким чином, на більш перспективні підприємства працевлаштовують випускників з більш високим рейтингом. В обох випадках студенти, які не повертають кредит і студенти, які повертають кредит за навчання (зі студентів, що навчалися за держзамовленням), зобов'язані за договором відпрацювати згідно з розподілом за рейтингом на підприємстві або в організації термін, що дорівнює терміну навчання за даною спеціальністю. У пресі зустрічаються й інші пропозиції щодо суми повернення кредиту. Закінчив вуз на відмінно – повертаєш 50% кредиту, закінчив на добре – повертаєш 75% кредиту, закінчив на задовільно - повертаєш 100% кредиту [2].

Автор погоджується з поглядами, щодо бюджетних грошей, виділених на вищу освіту, які будуть надходити у вуз через студента, тим самим вони запрацюють згідно з ринковою системою. У результаті буде надана можливість всім бажаючим вступити у вуз, як у бідного, так і багатого. Навчальні заклади мають підвищувати високий рівень мотивації академічної освіти і чітких інтелектуальних активностей, створювати елітарні умови для пошуку і розвитку талантів. Привілейована освіта не для тих, хто може навчатися за рахунок тугого гаманця, а для тих хто має природну обдарованість та бажання її розвивати .

Зміна моделі фінансування і моделі вищої освіти таким чином, як це було запропоновано вище, створює для студентів, які навчаються за держзамовленням, на спеціальностях і в обсязі, що визначаються держзамовленням, стимули до здобуття якісної вищої освіти, а саме:

- одержання гарантованої стипендії в розмірі середньої заробітної плати, що забезпечує повноцінне життя студентів протягом усього періоду навчання;
- можливість неповернення кредиту за умови успішного навчання;

- гарантоване працевлаштування по закінченні вузу на термін, що дорівнює періоду навчання;
- робота на кращих за умовами роботи й оплати праці підприємствах за умови одержання якісної вищої освіти.

При цьому держава забезпечує:

- гарантовану безкоштовну вищу освіту громадян України за необхідними спеціальностями і в необхідному обсязі;
- різке зростання якості висококваліфікованих фахівців на необхідних державі посадах і галузях промисловості, що сприяє росту економіки;
- 100-відсоткову затребуваність фахівців, що навчаються за держзамовленням;
- скорочення обсягів фінансування вищих навчальних закладів з підвищенням ефективності використання коштів до 90% і можливістю їх цільового переспрямування з одних статей витрат на інші.

Література

1. Голубенко О., Суханцева В. Східноукраїнський національний університет у контексті вітчизняної та світової парадигми освіти /О.Голубенко, В.Суханцева //Вища освіта України. - 2001. - №2. - С.24-30.
2. Жук Ю. Треба вміти дивитись у вічі, або в Болонський процес слід входити з українським позитивним досвідом, враховуючи реалії /Юрій Жук. // Вища школа. 2005. - 16-23 березня. - С.12-17
3. Організаційно-педагогічні умови підготовки старшокласників до вибору майбутньої професії у навчально-трудої діяльності: Автореф. дис. канд. пед. наук: 13.00.07 /В.П.Романчук / Ін-т проблем виховання АПН України. - К.:2002,- 24 с.
4. Пасічник Н.О. Виховання та економічні відносини / Н.О. Пасічник // Наукові записки КДПУ - Серія: Педагогічні науки. Випуск XII. - Кіровоград: РВЦ КДПУ ім. В.Винниченка. - 1998. - С. 48 - 54.

Трунов Д.Н.

ПРЕИМУЩЕСТВА ЯЗЫКА ПРОГРАММИРОВАНИЯ C# ДЛЯ СТУДЕНТОВ ТЕХНИЧЕСКИХ СПЕЦИАЛЬНОСТЕЙ

Современное интенсивное развитие и распространение вычислительной техники и, в частности, персональных компьютеров требует уделять особое внимание к ним в учебном процессе в средней и высшей школе. Причём, если в средней школе больше внимания уделяется основам работы с персональным компьютером, то в вузе уже ориентируются на освоение специальных программ, нужных и студенту, и инженеру для подготовки документов, выполнения различных расчётов, анализа и моделирования каких-либо процессов и т.д.

Студенты технических специальностей, осваивая основы взаимодействия с персональным компьютером, изучают также основы программирования. Многие из решаемых учебных, инженерных или научных задач не могут быть решены доступными программными средствами, что часто требует написание собственной программы. Кроме того, освоение основ программирования кроме повышения общего развития и компетентности студента и инженера, имеет несколько дополнительных преимуществ:

- понимание принципа функционирования компьютерных программ;
- формирование алгоритмического мышления, то есть умения разбивать любую сложную задачу на более простые подзадачи и выполнения их в требуемой последовательности;
- получение инструмента для решения сложных и нестандартных задач.

Кажется понятным, что изучение основ программирования студентами технических вузов – это необходимость настоящего времени. Однако логично становится вопрос, какой же язык программирования изучать? Но прежде чем обосновывать выбор, определим само понятие языка программирования.

Язык программирования – это некоторый набор правил для записи алгоритма, который будет выполняться на компьютере. Для того чтобы заставить работать алгоритм на компьютере, раньше

